

२०७२ चैत्र ५ शुक्रवार १८-०३-२०१६ ओम् शान्ति प्रातःमुरली “बापदादा” मधुबन

“मीठे बच्चे- जसरी बाबाको पार्ट हो सबैको कल्याण गर्ने, त्यस्तै बाबा समान कल्याणकारी बन,
आफ्नो र अरूको कल्याण गर ।”

प्रश्न:- बच्चाहरूको कुन एउटा विशेषता देखेर बापदादा धेरै खुशी हुनुहुन्छ ?

उत्तर:- गरिब बच्चाहरूले बाबाको यज्ञमा ८ आना, एक रुपैया पठाउँछन् । भन्छन्- यसको बदलामा मलाई महल दिनुहोस् । बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू ! यो एक रुपैया पनि शिवबाबाको खजानामा जम्मा भयो । तिमीलाई २१ जन्मको लागि महल मिल्यो । सुदामाको उदाहरण छ नि । विना कौडी खर्च तिमी बच्चाहरूलाई विश्वको बादशाही मिल्यो । बाबा गरिब बच्चाको यो विशेषतालाई देखेर धेरै खुशी हुनुहुन्छ ।

गीत:- तुम्हे पाके हमने....

ओम् शान्ति । मीठा-प्यारा बच्चाहरूले बुझेका छन्- बाबाबाट अहिले बेहदको वर्सा लिइरहेका छौं । बच्चाहरूले भन्छन्- बाबा हजुरको श्रीमत अनुसार हामीले हजुरबाट फेरि बेहदको वर्सा पाइरहेका छौं । नयाँ कुरा होइन । बच्चाहरूलाई ज्ञान मिलेको छ । जानेका छन्- सुखधामको वर्सा हामीले कल्प-कल्प पाइरहन्छौं । कल्प-कल्प ८४ जन्म त लिनुपर्छ । अवश्य हामीले बेहदका बाबाद्वारा २१ जन्मको वर्सा पाउँछौं, फेरि बिस्तारै-बिस्तारै गुमाउँछौं । बाबाले सम्झाउनु भएको छ यो अनादि बनिबनाउ खेल हो । तिमी बच्चाहरूलाई खातिरी भइरहन्छ । यो पनि जान्दछौ- ड्रामामा सुख धेरै छ । पछि आएर रावणद्वारा दुःख पाउँछौ । अहिले तिमी थोरै छौ, पछि गएर धेरै वृद्धि हुँदै जान्छ । मनुष्यबाट देवता बन्छन् अवश्य । दिलमा सम्झन्छन्- हामीले कल्प-कल्प बाबाबाट वर्सा पाउँछौं । जो-जो आएर ज्ञान लिन्छन् उनीहरूले सम्झन्छन्- अहिले ज्ञानसागर बाबाद्वारा सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान पाएका छौं । बाबा नै ज्ञानका सागर, पतितलाई पावन बनाउनेवाला हुनुहुन्छ अर्थात् मुक्ति-जीवनमुक्तिमा लैजानेवाला हुनुहुन्छ । यो पनि तिमीले अहिले जानेका छौ । गुरु त धेरैले बनाएका छन् नि । आखिरमा गुरुहरूलाई पनि छोडेर, आएर ज्ञान लिन्छन् । तिमीलाई पनि अहिले यो ज्ञान मिलेको छ । जानेका छौ- यो भन्दा पहिले अज्ञानी थियौं । सृष्टिको चक्र कसरी घुम्छ ? शिवबाबा, ब्रह्मा, विष्णु, शंकर को हुन् ? यो केही पनि जानेका थिएनौं । अब थाहा भयो- हामी विश्वको मालिक थियौं त्यसैले तिम्रो बुद्धिमा धेरै राम्रो नशा चढिरहेको हुनुपर्छ । बाबालाई र सृष्टि चक्रलाई याद गरिरहनुपर्छ । बाबा र वर्सा । बाबाले बताउनुहुन्छ- यो भन्दा पहिले तिमीले केही पनि जानेका थिएनौ । न बाबालाई, न उहाँका रचनालाई जानेका थियौ । सारा संसारमा मनुष्यले न त बाबालाई न त रचनाको आदि, मध्य, अन्त्यलाई जानेका छन् । अहिले तिमी शूद्रबाट ब्राह्मण बनेका छौ । बाबाले सबै बच्चाहरूसँग कुरा गरिरहनु भएको छ । कति बच्चाहरू छन् । सेन्टर कति छन् । सेन्टर त अझै खुल्नेछन् । बाबा सम्झाउनुहुन्छ- पहिला तिमीले केही पनि जानेका थिएनौ । अब नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार जानिसकेका छौ । यो पनि जानेका छौ- अहिले हामी बाबाद्वारा पतितबाट पावन बनिरहेका छौं । अरूले त पुकारिरहन्छन् तिमी हौ गुप्त । ब्रह्माकुमार-ब्रह्माकुमारी भन्दछन् तर बुझेका छैनन्- यिनलाई पठाउनेवाला को हुनुहुन्छ ? शास्त्रमा कतै लेखिएको छैन । उही गीताका भगवान् शिवले आएर बच्चाहरूलाई राजयोग सिकाउनु भएको छ । यो तिम्रो बुद्धिमा आउँछ नि । गीता पनि तिमीले पढेका छौ । यो पनि अहिले बुझेका छौ- ज्ञानमार्ग बिल्कुल अलग हो । विद्वत् मण्डलीबाट जसले शास्त्र आदि पढेर उपाधि लिन्छन्, ती सबै भक्तिमार्गका शास्त्र हुन् । यो ज्ञान उनीहरूमा छैन । यो त

२०७२ चैत्र ५ शुक्रवार १८-०३-२०१६ ओम् शान्ति प्रातःमुरली “बापदादा” मधुवन
बाबा नै आएर रचनाको आदि, मध्य, अन्त्यको ज्ञान दिनुहुन्छ। बाबा आएर तिम्रो बुद्धिको ताला खोल्नु
भएको छ।

तिमीले जानेका छौ- पहिले हामी के थियौं, अहिले के बनेका छौं ! बुद्धिमा सारा चक्र आएको छ।
शुरूमा कहाँ जानेका थियौं र। दिन-प्रतिदिन ज्ञानको तेस्रो नेत्र राम्रोसँग खुल्दै जान्छ। यो पनि
कसैलाई थाहा छैन- भगवान् कहिले आउनुभयो ? उहाँ को हुनुहुन्थ्यो, जसले आएर गीताको ज्ञान
सुनाउनु भयो ? तिमी बच्चाए अहिले जानेका छौ। बुद्धिमा सारा चक्रको ज्ञान छ। कहिलेबाट हामीले
हार खान्छौं र कसरी वाममार्गमा जान्छौं ? कसरी सिँढी भन्छौं ? चित्रमा यो कति सहज सम्झाइएको
छ। ८४ जन्मको सिँढी हो। कसरी भन्छौं फेरि चढ्छौं ? पतित-पावन को हो ? पतित कसले
बनायो ? यो तिमीले अहिले जानेका छौ। उनीहरूले केवल पतित-पावन भनेर गायन गरिरहन्छन्। यो
कहाँ जानेका छन् र- रावण राज्य कहिलेबाट शुरू हुन्छ ? पतित कहिलेबाट बन्यो ? यो ज्ञान हो नै
आदि सनातन देवी-देवता धर्मवालाको लागि। बाबा भन्नुहुन्छ- मैले नै आदि सनातन देवी-देवता
धर्मको स्थापना गरेको थिएँ। यो विश्वको इतिहास-भूगोल बाबा सिवाय कसैले सम्झाउन सक्दैन।
तिम्रो लागि त कथा जस्तै छ। कसरी राज्य पाउँछौ ? कसरी गुमाउँछौ ? त्यो इतिहास-भूगोल हामी
पढ्छौं। यो हो बेहदको कुरा। हामीले ८४ को चक्र कसरी लगाउँछौं ? हामी विश्वको मालिक थियौं
फेरि रावणले राज्य खोस्यो, यो ज्ञान बाबाले दिनुभएको हो। मनुष्य दशैं आदि चाड मनाउँछन् तर
केही पनि ज्ञान छैन। जसरी तिमीलाई यो ज्ञान थिएन, अहिले ज्ञान मिलिरहेको छ त्यसैले तिमी
खुशीमा रहन्छौं। ज्ञानले खुशी दिन्छ। बेहदको ज्ञान बुद्धिमा छ। बाबाले तिम्रो भोली भरिरहनु भएको
छ। भन्दछन् पनि- भोली भरिदिनुहोस्। कसलाई भन्छन् ? साधु-सन्त आदिलाई भनिदैन। भोलानाथ
शिवलाई भनिन्छ, उहाँसँग भीख माग्छन्। तिम्रो त अब खुशीको सीमा छैन। तिमीलाई धेरै खुशी
हुनुपर्छ। बुद्धिमा कति ज्ञान आइसकेको छ। बेहदका बाबाबाट बेहदको वर्सा मिल्छ। त्यसैले अब
आफ्नो र अरूको पनि कल्याण गर्नु छ। सबैको कल्याण गर्नु छ। पहिले त आफ्नो र अरूको
अकल्याण नै गर्दथ्यौ किनभने आसुरी मत थियो। अहिले तिमी श्रीमतमा छौ त्यसैले आफ्नो पनि
कल्याण गर्नु छ। तिम्रो दिल हुन्छ- यो बेहदको पढाइ सबैले पढ्नु, सेवा केन्द्रहरू खुल्दै जाऊन्।
भन्दछन्- बाबा प्रदर्शनी लगाइदिनुहोस्, प्रोजेक्टर दिनुहोस् हामी सेन्टर खोल्छौं। हामीलाई जुन ज्ञान
मिलेको छ, जसबाट बेहदको खुशीको पारा चढेको छ त्यो अरूलाई पनि अनुभव गराऔं। ड्रामा
अनुसार यो पनि पुरुषार्थ चलिरहन्छ। बाबा आउनुभएको छ विश्वलाई फेरि स्वर्ग बनाउन। तिमीले
जान्दछौ- पहिले हामी नर्कवासी थियौं, अब स्वर्गवासी बनिरहेका छौं। यो चक्र तिम्रो बुद्धिमा सदैव
घुमिरहनुपर्छ, जसबाट सदैव तिमी खुशीमा रहन सक्छौ। अरूलाई सम्झाउने पनि नशा रहोस्। हामीले
बाबाबाट ज्ञान लिइरहेका छौं। तिम्रा अरू भाइ-बहिनी जसले जानेका छैनन्, उनीहरूलाई पनि बाटो
देखाउनु तिम्रो धर्म हो। जसरी बाबाको पार्ट हो सबैको कल्याण गर्ने। त्यस्तै हाम्रो पनि पार्ट हो,
सबैको कल्याणकारी बन्ने। बाबाले कल्याणकारी बनाउनुभएको छ त्यसैले आफ्नो पनि कल्याण गर्नु
छ, अरूको पनि गर्नु छ। बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी फलानो सेन्टरमा जाऊ, गएर सेवा गर। एकै ठाउँमा
बसेर सेवा गर्नु छैन। जो जति होशियार हुन्छ त्यति उसलाई सोख हुन्छ- गएर मैले सेवा गरौं,
फलानो नयाँ सेन्टर खुलेको छ। यो त जान्दछन्- को-को सेवाधारी छन् ? को-को आज्ञाकारी,
वफादार, फरमानबरदार छन् ? अज्ञानकालमा पनि कपुत बच्चासँग पिता नाराज हुन्छन्। यहाँ त

२०७२ चैत्र ५ शुक्रवार १८-०३-२०१६ ओम् शान्ति प्रातःमुरली “बापदादा” मधुबन

बेहदका बाबा भन्नुहुन्छ— मैले बिल्कुल साधारण रीतिले सम्भाउँछु, यसमा डराउने कुनै कुरा छैन। जसले गर्छ उसले पाउँछ। श्राप वा नाराज हुने कुरा छैन। बाबा सम्भाउनुहुन्छ— किन राम्रो सेवा गरेर आफ्नो पनि र अरूको पनि कल्याण नगर्ने? जति जसले धेरैको कल्याण गर्छ त्यति नै बाबा खुशी हुनुहुन्छ। बगैंचामा बाबाले देख्नुहुन्छ— यो फूल कति राम्रो छ। यो सारा बगैंचा हो। बगैंचालाई हेर्नको लागि भन्छन्— बाबा म सेन्टरको चक्कर लगाऊँ! कस्ता-कस्ता फूल छन्! कसरी सेवा गरिरहेका छन्! गयो भने थाहा हुन्छ। कसरी खुशीमा नाचिरहन्छन्। बाबालाई पनि आएर भन्ने गर्थे— बाबा फलानालाई मैले यसरी सम्भाएँ। आज आफ्नो पतिलाई, भाइलाई लिएर आएकी छु। सम्भाउँछु— बाबा आउनुभएको छ, उहाँले कसरी हीरा जस्तो जीवन बनाउनुहुन्छ। सुनेपछि चाहन्छन्— हामीले पनि हेरौं। जब बच्चाहरूमा उमंग आउँछ, अनि लिएर आउँछन्। विश्वको इतिहास-भूगोललाई बुझ्नुपर्छ। तिमीले जज गर्न सक्छौ— भारत सारा विश्वको मालिक थियो। अहिले त कस्तो हालत छ। सत्ययुग-त्रेतायुगमा कति सुख थियो। अब फेरि बाबाले विश्वको मालिक बनाउँदै हुनुहुन्छ। यो पनि जानेका छौ— दुनियाँमा पछि गएर धेरै हंगामा हुनु छ। लडाईं बन्द कहाँ हुनेवाला छ र। कहीं न कहीं भइ नै रहन्छ। जहाँ हेन्यो वहाँ भगडा नै छ। कति घमासान भइरहेको छ। बेलायतमा के-के भइरहेको छ। बुझेका छैनन्— हामीले के गर्दैछौं? कति आँधी आइरहन्छ। मनुष्य पनि मर्दै रहन्छन्। कति दुःखको दुनियाँ छ। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— यो दुःखको दुनियाँबाट अब गयो कि गयो। बाबाले त धैर्य दिइरहनु भएको छ। यो फोहोरी दुनियाँ हो। केही दिनमा हामीले विश्व माथि शान्तिले राज्य गछौं। यसमा त खुशी हुनुपर्ने नै। सेन्टर खुल्दै रहन्छन्। अब हेर सेन्टर खुल्दै छन्। बाबा लेख्नुहुन्छ— अब राम्रा-राम्रा बच्चाहरू जाऊ। नाम पनि लेखिदिन्छु, जो दिलमा चढेका छन्। धेरैको कल्याण हुन्छ। यस्तो धेरै लेख्छन्— बाबा हामी त बाँधेली हौं। राम्रो सेन्टर खुल्यो भने धेरैले आएर वर्सा पाउँछन्। यो पनि जानेका छौ— यो सबै विनाश हुनु छ त्यसैले किन धेरैको कल्याण अर्थ काममा नलगाउने? ड्रामामा उनीहरूको यस्तो पार्ट छ। हरेकले आफ्नो-आफ्नो पार्ट खेलिरहेका छन्। दया लाग्छ। अरूलाई पनि बन्धन मुक्त गर्न केही त सहयोग गरौं। उनीहरूले पनि वर्सा लिऊन्। बाबालाई कति चिन्ता रहन्छ। सबै काम चितामा जलेर मरेका छन्। सारा श्मशानघाट भएको छ। भन्छन् पनि— अल्लाह आएर कब्रिस्तानबाट जगाएर सबैलाई लैजानुहुन्छ।

तिमीले अहिले जानेका छौ— रावणले कसरी हराएको हो। पहिले कहाँ थाहा थियो र! म जौहरी लखपति हुँ, यति बच्चा छन्, नशा त रहन्छ नि। अहिले जान्दछौ— हामी पूरा पतित थियौं। पुरानो दुनियाँमा जति सुकै लखपति, करोडपति हुन्, तर ती सबै हुन् कौडी बराबर। अब समाप्त हुनै लागेको छ। माया पनि कति प्रबल छ। बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! सेन्टर खोल धेरैको कल्याण हुन्छ। गरिब चाँडै जाग्छन्, धनवान अलि मुश्किलले जाग्छन्। आफ्नो खुशीमा नै मस्त रहन्छन्। मायाले एकदम आफ्नो वशमा गरिदिएको छ। सम्भाउँदा बुझ्छन् पनि, तर छोड्ने कसरी? डराउँछन्— कतै यिनीहरूले जस्तै सबै छोड्नुपर्छ। भाग्यमा छैन भने चलन सक्दैनन्। सम्भन्छन्— छुटकारा पाउनै मुश्किल छ। पछि वैराग्य आउँछ— साच्चै फोहोरी दुनियाँ रहेछ। फेरि जहाँको त्यहीँ हुन्छन्। करोडौंमा कोही निस्कन्छन्। बम्बईमा सयौं आउँछन्, कोही-कोहीलाई रंग लाग्छ। सम्भन्छन्— भविष्यको लागि केही बनाऔं। कौडीको बदलामा हामीलाई हीरा मिल्छ। बाबाले सम्भाउनुहुन्छ नि— सबै चीज ट्रान्सफर गर स्वर्गमा। वहाँ २१ जन्मको लागि तिमीलाई राज्य-भाग्य

२०७२ चैत्र ५ शुक्रबार १८-०३-२०१६ ओम् शान्ति प्रातःमुरली “बापदादा” मधुबन
मिल्छ। कसै-कसैले एक रूपैया, ८ आना पनि पठाउँछन्। बाबा भन्नुहुन्छ— तिम्रो एक रूपैया पनि
शिवबाबाको खजानामा जम्मा भयो। तिमीलाई २१ जन्मको लागि महल मिल्छ। सुदामाको उदाहरण
छ नि। यस्तो यस्तोलाई देखेर बाबालाई धेरै खुशी लाग्छ। विना कुनै खर्च तिमी बच्चालाई विश्वको
बादशाही मिल्छ। लडाईं आदि केही पनि पर्दैन। उनीहरू त सानो टुक्राको लागि पनि कति लड्छन्।
तिमीलाई केवल भनिन्छ— मनमनाभव। यहीं बस्ने आवश्यकता छैन, केवल हिँड्दा डुल्दा बाबाको र
वर्साको याद गर। खुशीमा रहने गर। खान-पान पनि शुद्ध राख्नु छ। तिमीले जान्दछौं— मेरो आत्मा
कहाँसम्म पवित्र बनेको छ ताकि गएर फेरि राजकुमारको जन्म लिन सकियोस्। पछि गएर दुनियाँको
हालत एकदमै खराब हुन्छ। खानको लागि अनाज मिल्ने छैन अनि घाँस खान थाल्छन्। फेरि यस्तो
कहाँ भनिन्छ र— मखन विना म रहन सकिदैन। केही पनि मिल्दैन। अहिले पनि कति ठाउँमा
मनुष्यले घाँस खाएर गुजरा गरिरहेका छन्। तिमी त धेरै आनन्दमा बाबाको घरमा बसेका छौ। घरमा
बाबाले पहिला बच्चालाई खुवाउनुहुन्छ नि। जमाना धेरै खराब छ। यहाँ तिमी धेरै सुखमा बसेका छौं।
केवल बाबा र वर्सालाई याद गरिराख। आफ्नो र अरूको पनि कल्याण गर्नु छ। पछि गएर आफैं
आउँछन्, भाग्य जाग्छ। जाग्न त छ नि। बेहदको राजधानी स्थापना हुनु छ। हरेकले कल्प पहिले
जस्तै पुरुषार्थ गर्छन्। बच्चाहरूलाई त धेरै खुशीमा रहनुपर्छ। बापदादाको चित्र देखासाथ खुशीमा
रोमाञ्च खडा हुनुपर्छ। त्यो खुशीको पारा स्थायी रहनुपर्छ। अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको
रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) सदा अपार खुशीमा रहनको लागि बेहदको ज्ञान बुद्धिमा राख्नु छ। ज्ञान रत्नले आफ्नो
भोली भरेर आफ्नो र सर्वको कल्याण गर्नु छ। ज्ञानमा धेरै होशियार बन्नु छ।
- २) भविष्य २१ जन्मको राज्य भाग्यको अधिकार लिनको लागि आफ्नो सबै चीज ट्रान्सफर
गर्नु छ। यस फोहोरी दुनियाँबाट छुट्कारा पाउने युक्ति रच्नु छ।

वरदानः— साइलेन्सको शक्तिद्वारा सेकेण्डमा हर समस्याको हल गर्ने एकान्तवासी भव

जब कुनै पनि नयाँ वा शक्तिशाली आविष्कार गर्छन् भने जमीनमुनि (अन्डरग्राउण्ड)
गर्छन्। यहाँ एकान्तवासी बन्नु नै अन्डरग्राउण्ड हुनु हो। जति समय मिल्छ, कारोबार गर्दा
पनि, सुन्दा-सुनाउँदा पनि, कुनै निर्देशन दिँदा यो देहको दुनियाँ र देहको भानबाट पर
साइलेन्समा जाऊ। यो अभ्यास वा अनुभव गर्ने गराउने अवस्थाले सबै समस्याको हल
गरिदिन्छ। यसबाट एक सेकेण्डमा कसैलाई पनि शान्ति वा शक्तिको अनुभूति गराउन
सकिन्छ। जो पनि अगाडि आउँछ उसले यही अवस्थामा सक्षात्कारको अनुभव गर्छ।

स्लोगनः— व्यर्थ संकल्प वा विकल्पबाट अलग भएर आत्मिक स्थितिमा रहनु नै योगयुक्त बन्नु हो।